

- o ile to konieczne uchylenie decyzji oddalających wnioski o dokonanie kontroli wewnętrznej („administrative reviews”) (decyzje z dnia 17 maja 2005 r.) oraz decyzji oddalających zażalenia („grievance procedures”) (decyzje z dnia 26 września 2005 r.);
- zasądzenie od pozwanego odszkodowania w wysokości 5 000 EUR dla każdego ze skarżących za wyrządzone szkody w postaci utraty od dnia 1 lipca 2001 r. siły nabywczej, zaległych wynagrodzeń w wysokości podwyżki wynagrodzenia skarżących i świadczeń pochodnych o 0,3 % z dniem 1 lipca 2001 r. i o 0,6 % z dniem 1 lipca 2003 r. oraz zasądzenie odsetek od kwoty zaległego wynagrodzenia za okres od odpowiedniego dnia ich wymagalności do dnia ich rzeczywistej zapłaty. Ta stopa odsetek powinna zostać obliczona na podstawie stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych, stosowanej w okresie właściwym dla wydarzeń będących podstawą sporu, powiększonej o dwa punkty;
- obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach postępowania w sprawie T-63/02, wszczętego przez skarżących w niniejszej sprawie urzędników Europejskiego Banku Centralnego (EBC) Sąd stwierdził nieważność odcinków wypłaty wynagrodzenia za maj 2001 r. wydanych skarżącym w dniu 13 lipca 2001 r. w zakresie, w jakim EBZ, dokonując dostosowania wynagrodzeń za rok 2001, zaniechał konsultacji z przedstawicielami pracowników. W konsekwencji wydanego wyroku EBC przeprowadził z przedstawicielami pracowników konsultację dostosowania wynagrodzeń za okres 2001 — 2003 oraz podwyższenia wynagrodzenia wszystkich pracowników z dniem 1 lipca 2004 r. Ponadto dokonał w lutym 2005 r. EBC kolejnego dostosowania wynagrodzeń skarżących zastępującego unieważnione przez Sąd naliczenia wynagrodzeń z lipca 2001 r.

Skarżący podnoszą po pierwsze, że odmowa EBC dokonania korekty wynagrodzeń skarżących, związanej z dostosowaniem wynagrodzeń za rok 2001, z mocą wsteczną od dnia 1 lipca 2001 r. stanowi naruszenie art. 233 WE oraz powagi rzeczy osądzonej związanej z wyrokiem wydanym w sprawie T-63/02 w dniu 23 listopada 2003 r.

Ponadto skarżący powołują się na naruszenie art. 45 i 46 warunków zatrudnienia w EBC, „memorandum of understanding” w sprawie stosunków pomiędzy dyrekcją EBC a przedstawicielami pracowników, zasad dobrej administracji i niedyskryminacji oraz obowiązku działania w dobrej wierze.

W końcu skarżący wnoszą o zasądzenie odszkodowania z tytułu szkód, które ponieśli rzekomo w wyniku spornego działania EBC.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2005 r. — Brink's Security Luxembourg przeciwko Komisji

(Sprawa T-437/05)

(2006/C 48/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brink's Security Luxembourg SA (Luksemburg)
(Przedstawiciel: Christian Point, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i uzasadniona;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie nieudzielenia zamówienia, tj. jednostronnej decyzji Komisji w sprawie nieudzielenia zamówienia Brink's Security Luxembourg;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie udzielenia zamówienia, tj. jednostronnej decyzji Komisji w sprawie udzielenia zamówienia Group 4 Falck Luxembourg;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji w przedmiocie odmowy Komisji cofnięcia dwóch ww. decyzji;
- stwierdzenie nieważności dwóch pism — odpowiedzi z dnia 7 i 14 grudnia 2005 r. na wnioski skarżącej o udzielenie informacji na podstawie art. 149 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego;
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 1.000.000 EUR tytułem odszkodowania za szkodę niematerialną i materialną, którą poniosła ona wskutek niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji, przy czym kwota ta została wstępnie oszacowana w oparciu o zasadę słuszności;
- obciążenie Komisji całkowitymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odrzucającej ofertę przedstawioną przez skarżącą w ramach przetargu nr 16/2005/OIL (ochrona i monitorowanie budynków) oraz, po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji udzielającej zamówienia spółce konkurencyjnej.

Argumenty powołane przez skarżącą na poparcie jej żądań stwierdzenia nieważności można zasadniczo podzielić na siedem zarzutów.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi naruszenie zasady równego traktowania i zasady niedyskryminacji, ponieważ Komisja ustanowiła wymóg zatrudnienia pracowników przez jeden rok, który każdy oferent musiał spełnić w ramach zamówienia. W ten sposób skarżąca — dotychczasowy podmiot, któremu udzielono zamówienia oraz zatrudniający swój personel od dłuższego czasu — została postawiona w niekorzystnej sytuacji względem pozostałych oferentów, którzy mogli zatrudnić osoby posiadające minimalne doświadczenie, osiągając w ten sposób niższy pułap kosztów pracowniczych w porównaniu z kosztami pracowniczymi skarżącej.

W drugim zarzucie skarżąca zarzuca Komisji naruszenie przepisów dyrektywy 2001/23/WE⁽¹⁾. Zarzut ten składa się z dwóch części: utrzymywana niezgodność z prawem oferty wybranej przez Komisję, ponieważ oferta ta nie zawierała gwarancji przejęcia personelu skarżącej ani nie zapewniała zachowania ogółu ich praw. Skarżąca utrzymuje, że decyzja Komisji w sprawie udzielenia zamówienia jest niezgodna z prawem od momentu jej przyjęcia, ponieważ z wybranej oferty wynikało naruszenie praw pracowników.

Trzeci zarzut oparty jest na rzekomym naruszeniu zasady równego traktowania, ponieważ w momencie składania oferty podmiot, któremu udzielono zamówienia, dysponował uprzywilejowanymi go informacjami dotyczącymi w szczególności obrotu skarżącej w przeliczeniu na klienta i rodzaj działalności, dotyczącymi umów oraz dat ich wygaśnięcia, analiz jej cen i kosztów, które otrzymał w związku z fuzją z byłą spółką dominującą w stosunku do skarżącej. Zdaniem skarżącej pozwoliło to jej konkurentowi na przygotowanie korzystniejszej oferty w porównaniu z jej ofertą.

W czwartym zarzucie skarżąca podnosi naruszenie decyzji Dyrekcji Generalnej nr IV Komisji z dnia 28 maja 2004 r.⁽²⁾ oraz zasad służących zapewnieniu niezakłóconej konkurencji, ponieważ wskutek decyzji zaskarżonej w drodze niniejszej skargi Komisja wyraziła zgodę na przejęcie składników majątku, od którego musiał odstąpić w następstwie decyzji z dnia 28 maja 2004 r. zatwierdzającej koncentrację Holding, do którego należy podmiot, któremu udzielono zamówienia.

Piąty zarzut oparty jest na utrzymywanym naruszeniu obowiązku uzasadnienia decyzji, naruszeniu zasady transparentności oraz prawa dostępu do dokumentów instytucji europejskich. Skarżąca zarzuca Komisji, że mimo kilku wniosków na piśmie udzieliła jej jedynie krótkiego uzasadnienia swojej decyzji ograniczającego się do tabeli porównawczej ofert.

Skarżąca podnosi również naruszenie zasad rynku, niewłaściwe zastosowanie specyfikacji przetargu oraz oczywisty błąd w ocenie jeśli chodzi o analizę i ocenę trzeciego kryterium jakościowego w ramach wyboru ofert przedstawionych w odniesieniu do podstawowego wykształcenia pracowników ochrony w zakresie udzielania pierwszej pomocy lub ochotniczej straży pożarnej. Twierdzi ona, że jest w posiadaniu dowodu na to, że wybrany przez Komisję podmiot, któremu udzielono zamówienia nie dysponuje taką liczbą pracowników, jaką zamierzał wykorzystać do wykonania zamówienia.

W ostatnim zarzucie skarżąca podnosi naruszenie zasady transparentności oraz prawa dostępu obywateli do aktów instytucji, ponieważ Komisja odmówiła jej udzielenia informacji odnośnie składu osobowego komisji dokonującej oceny i komisji rozstrzygającej przetarg.

Skarżąca ponadto żąda, powołując zasadę odpowiedzialności pozaumownej, naprawienia szkody poniesionej rzekomo wskutek niezgodności z prawem postępowania Komisji w toku postępowania o udzielenie tego zamówienia.

(¹) Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów

(²) Decyzja Komisji z dnia 28/05/2004 stwierdzająca zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem (Sprawa N IV/M.3396 – Group 4 Falck/Securisor (4064) na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89)

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2005 r. — Navigazione Libera del Golfo przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-444/05)

(2006/C 48/77)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.) (Neapol, Włochy) [Przedstawiciel(-e): adwokat Salvatore Ravenna]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 października 2005 r. dotyczącej odmowy dostępu do informacji i danych o dodatkowych kosztach związanych z wykonaniem zobowiązań z zakresu usług publicznych i kompensacji tych kosztów w związku z usługami świadczonymi przez Caremar S.p.A. na linii Neapol Beverello — Capri;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.